

УПРАВНИОТ СУД во совет составен од судиите: Гордана Илиевска - претседател на совет, Рамије Цара и мр.Гоко Живковски - членови на советот, со записничар Мирјанка Тренчевска - виш судски соработник, решавајќи по Предлогот за донесување на временна мерка на тужителот Државен правобранител на Република Северна Македонија-за подрачјето на Скопје, за одлагање на извршување на Решението на Државната комисија за жалби по јавни набавки бр.11-245/5 од 19.03.2020 година, на седницата на советот одржана на ден 28.04.2020 година, согласно член 15 став 4 од Законот за управните спорови, донесе:

РЕШЕНИЕ

- за временна мерка -

Предлогот за донесување на временна мерка на тужителот Државен правобранител на Република Северна Македонија-за подрачјето на Скопје, Судот да донесе решение за одлагање на извршувањето на Решението на Државната комисија за жалби по јавни набавки бр.11-245/5 од 19.03.2020 година, се до правосилно завршување на постапката по тужбата, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАН.

Образложение

Тужителот- Државниот правобранител на Република Северна Македонија- за подрачјето на Скопје, по барање на Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство поднесе тужба за управен спор заведена под У-6.бр.943/20 од 16.04.2020 година, со која ја оспорува законитоста на Решението означено во изреката на ова решение, со предлог истата да биде поништено и Управниот суд мериторно да одлучи со што ќе ја одбие жалбата на жалителот во целост како неоснована.

Кон тужбата тужителот поднесе и Предлог за донесување на временна мерка, заведен под број У-6.бр.941/20, со кој бара да се одложи извршувањето на оспореното Решение, се до донесување на Одлука од страна на Управниот суд по однос на наведената тужба.

Управниот суд, Предлогот за донесување на временна мерка го достави на одговор до тужениот орган, уредно примен на 23.04.2020 година но во дадениот рок истиот не се произнесе.

Со оспореното Решение - жалбата на жалителот Стратилат ДООЕЛ-Кичево против Одлуката за давање на дивечот во ловиштето бр.5 "Душегубица" на концесија број 44-375/2 од 28.01.2020 година објавена во Службен весник на РСМ бр.22 од 31.01.2020 година е уважена и истата се поништува со што предметот се враќа на повторно постапување и одлучување на договорниот орган.

Судот, постапувајќи по Предлогот за донесување на временна мерка најде дека истиот е неоснован.

Согласно член 3 став 4 од Законот за управните спорови („Службен весник на Република Македонија“ број 62/2006 и 150/2010), управен спор може да поведе Државниот правобранител на Република Македонија, кога со управен акт или со управен договор се повредени законот или јавниот интерес, односно органот што го застапува според закон.

Согласно член 8 став 1 и 2 од истиот Закон, управен спор може да се води против управен акт донесен во втор степен (конечен управен акт), а може да се поведе и против првостепен управен акт, против кој нема место за жалба во управната постапка.

Согласно член 14 став 2 од истиот Закон, по барање на тужителот, кога извршувањето на управниот акт би му нанело штета која тешко би можела да се поправи, а одлагањето на извршувањето не му е спротивно на јавниот интерес, ниту со одлагањето би и се нанела поголема ненадоместлива штета на спротивната странка, органот чиј акт се извршува може да го одложи извршување.

Согласно член 15 став 1 од истиот Закон, ако надлежниот орган што го донел управниот акт од членот 14 на овој закон, пристапи кон извршувањето на актот до донесувањето на одлуката на судот, тужителот може да бара судот да донесе временна мерка за одлагање на извршувањето на управниот акт. Согласно став 2 од наведениот член, тужителот може да бара донесување на временна мерка и за времено уредување на состојбата во однос на спорниот правен однос ако тоа уредување, пред се, кај правните односи кои траат се покаже за потребно за да се избегнат потешки штетни последици или насилство што се заканува.

Од содржината на наведените законски одредби произлегува дека услов за донесување на временна мерка за одлагање на извршување на управниот акт е надлежниот орган кој го донел управниот акт да пристапи кон извршувањето на актот до донесувањето на одлуката на судот по тужбата за управен спор, тужителот да стори веројатно дека со извршувањето на управниот акт би му се нанела штета која тешко би можела да се поправи, одлагањето на извршувањето да не му е спротивно на јавниот интерес, а со одлагањето на извршувањето не би и се нанела поголема ненадоместлива штета на спротивната странка.

Од прилозите доставени кон Предлогот за донесување на временна мерка произлегува дека оспореното Решение е донесено од Државната комисија за жалби по јавни набавки по повод поднесената жалба на економскиот оператор Стратилат ДООЕЛ Кичево при што истата е усвоена и поништена Одлуката за давање на дивечот во ловиштето бр.5 “Душегубица” на концесија број 44-375/2 од 28.01.2020 година донесена по јавниот повик за давање на дивечот во ловиштата на користење по пат на концесија во ловните реони Кичево, Скопје,

Неготино, Кавадарци, Берово и Струга на концедентот- Влада на Република Северна Македонија преку Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство.

Управниот суд, постапувајќи по Предлогот на тужителот за донесување на временна мерка, од увид во прилозите кон Предлогот, оцени дека не се исполнети законските претпоставки од член 15 став 1 во врска со член 14 од Законот за управните спорови за да ја донесе предложената временна мерка да се одложи извршувањето на Решението на Државната комисија за жалби по јавни набавки бр.11-245/5 од 19.03.2020 година до конечно завршување на постапката по предметната тужба. Ова, од причина што тужителот со ниту еден доказ не стори веројатно дека со извршувањето на оспорениот управен акт би му се нанела штета која тешко би можела да се поправи, поради што Судот Барањето за временна мерка го одби како неосновано.

При донесувањето на одлуката Судот ги ценеше наводите во предлогот за донесување на временна мерка во кои што се истакнуваат дека решението е незаконито затоа што со извршувањето на решението би настанала сериозна штета, но истите не ги прифати. Судот оцени дека истите не се од влијание за поинакво одлучување, затоа што тужителот со ништо не стори веројатно дека со извршувањето на оспореното Решение на Државната комисија за жалби по јавни набавки, му се нанесе ненадоместлива штета, која тешко би можела да се поправи, не докажа дека одлагањето на извршувањето на решение не му е спротивно на законот и јавниот интерес, туку напротив со надлежностите кои ги има Државната комисија за жалби по јавни набавки е токму правната заштита за оцена на законитоста која се обезбедува согласно Законот за јавни набавки.

Врз основа на претходно наведеното, а согласно со одредбите на член 14 и член 15 од Законот за управните спорови, Судот донесе одлука како во изреката на решението.

Решено во Управниот суд на ден 28.04.2020 година под У-6.бр.941/2020.

Записничар - виш судски соработник
Мирјанка Трчевска

Претседател на совет - Судија
Гордана Илиевска

ПРАВНА ПОУКА: Против ова решение дозволена е жалба во рок од 3 дена по приемот, преку овој суд до Вишиот управен суд.

Решението да се достави на:

- тужителот
- тужениот орган

Претседател на совет - Судија
Гордана Илиевска

НК/

